Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Ane-Marie

Citation: Wied, Gustav: ”Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967”, i Wied, Gustav: *Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967*, Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 300. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied05val-shoot-idm140270072071360/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Første Violin. Adel, Gejstlighed, Borger og Bonde. Det svage Køn. Den hellige Aand H. C. Andersen. Et Par Handsker. 1967

MADS (griner fjollet). Hi, Hi . . . ! (Den ene af hans Arme, *Ane-Marie* har fat i, hænger slapt ned imellem dem. Men pludselig begynder dens Fingre at famle ved hendes Ben.)

ANE-MARIE (ryster ham). Ka' Du dy Dig!

SVENDEN (tager Flaske og Glas fra Bagdisken). Skal det ikke være en lille Afskedsdram, mine Herrer?

ANE-MARIE (med et energisk Øjekast). Nej! . . . her drikkes ikke mere for i Dav!

Sætter sig, stadig med Mandfolkene under Armen, ned paa en Bænk.

SVENDEN (raaber ud af Gaarddøren). Søren Jeppesens Vogn skal spændes for!

SØREN (paa Bænken. Nikker determineret). Det er *li'e* hva' den ska', ja?

ANE-MARIE (til *Svenden*). Har Di brungen Sagerne ud?

SVENDEN. Jo, lille Madam, all er right?

Mandfolkene paa Bænken synker mere og mere sammen i Selvfordybelse. Men *Ane-Marie* sidder agtpangivende og strunk.

Saa meldes der, at Karetøjet er i Orden.

ANE-MARIE (rusker). Vognen æ der, Søren . . .

SØREN (løfter Hovedet). Hva' si'er Du, min Pi'e . . .

ANE-MARIE. Vognen æ der!

SØREN. Naa, æ den det . . .

ANE-MARIE (rusker i *Mads*, rejser sig og stiver af Sted ud i Gaarden med Kavalererne).

Ved Gaardskarlens Hjælp bringes man til Sæde i den gamle Orden: *Søren* til højre, *Mads* til venstre og *Ane* i Midten.

En tændt Lygte er fastbundet ude paa Enden af Vognstangen.

SØREN (strammer Linerne). Saa rejser vi!

Og man ruller frem gennem Porten og ud gennem Byen. —

Paa Torvet og i Gaderne er der Liv og Trængsel. Folk ler, synger og raaber. Der er hængt kulørte Lygter op om Karrusellen. Uden for Teltene flammer Petroleumslak'n. Og der hamres drabeligen paa Tyrehovedet henne ved Kraftprøven. — I Hotel „Harmonien" er der Dans. —

Vognen skrumpler forbi Bryggeriet og over Broen ved „Bomhuset". Den sidste Gaslygte passeres. Man er ude paa Landevejen.

SJETTE AFDELING

— *Hjemturen.* —

Det gaar i jævnt Trav. De brune stikker nu og da Mulerne sammen, virrer ungdomspolisk med Hovederne og sætter de bedste Ben frem.

De „kan lugte Krybben", som det hedder. —

Søren holder med begge Hænder troligt paa Tømmerne. Men hans Ansigt bøjer sig dybere og dybere ned mod hans Bryst; og det er ham pladderdings umuligt at holde Øjnene aabne. Den friske Luft har „slaaet" ham.